

446**USTAWA**

z dnia 6 stycznia 2005 r.

o zmianie ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora

Art. 1. W ustawie z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2199 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1202 i Nr 210, poz. 2135) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Poseł lub senator w czasie pozbawienia wolności nie wykonuje praw i obowiązków wynikających z niniejszej ustawy.”;

2) w art. 23 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. W przypadku, o którym mowa w art. 5a, prawa i obowiązki posła i senatora wynikające z funkcjonowania i znoszenia biura przecho-
dzą odpowiednio na Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

447**USTAWA**

z dnia 18 lutego 2005 r.

o zmianie ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do podmiotów świadczących morskie usługi agencyjne lub morskie usługi maklerskie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 września 2001 r. — Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.²⁾) w zakresie pośrednictwa lub wykonywania umów ubezpieczenia morskogo.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się również do wykonywania pośrednictwa ubezpieczeniowego, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

1) umowa ubezpieczenia, której zawarcia lub wykonania dotyczą czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego, wymaga wiedzy jedynie w zakresie oferowanej ochrony ubezpieczeniowej oraz nie jest umową ubezpieczenia na życie ani umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej;

2) podstawową działalnością przedsiębiorcy nie jest działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego;

3) umowa ubezpieczenia, której zawarcia lub wykonania dotyczą czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego, jest zawierana jako uzupełnienie dostarczanych przez przedsiębiorcę towarów lub świadczonych usług i pokrywa następujące ryzyka:

a) zniszczenia, utraty lub uszkodzenia tych towarów lub

b) uszkodzenia lub utraty bagażu oraz inne ryzyka związane z usługami w zakresie podróży oferowanymi przez przedsiębiorcę, w tym objęte ubezpieczeniem na życie lub ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej oraz ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, z 2003 r. Nr 229, poz. 2277 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 895 i Nr 173, poz. 1808.

4) wysokość rocznej składki należnej z tytułu umowy ubezpieczenia, a w przypadku umowy ubezpieczenia grupowego wysokość rocznej składki opłacanej przez ubezpieczającego, nie przekracza kwoty stanowiącej równowartość 500 euro, obliczonej w złotych według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w tabeli kursów nr 1 każdego roku, a czas trwania umowy ubezpieczenia nie przekracza 5 lat.”;

2) w art. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) czynności w imieniu lub na rzecz podmiotu poszukującego ochrony ubezpieczeniowej, zwane dalej „czynnościami brokerskimi”, polegające na zawieraniu lub doprowadzaniu do zawarcia umów ubezpieczenia, wykonywaniu czynności przygotowawczych do zawarcia umów ubezpieczenia oraz uczestniczeniu w zarządzaniu i wykonywaniu umów ubezpieczenia, także w sprawach o odszkodowanie, jak również na organizowaniu i nadzorowaniu czynności brokerskich (działalność brokerska).”;

3) po art. 4 dodaje się art. 4a—4c w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Pośrednik ubezpieczeniowy przekazuje informacje, o których mowa w art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 1 pkt 4 i 4a oraz ust. 2 albo art. 26 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 oraz ust. 2, zwane dalej „informacjami dotyczącymi pośrednika ubezpieczeniowego”, poszukującemu ochrony ubezpieczeniowej albo klientowi:

- 1) pisemnie lub za pomocą innego trwałego nośnika informacji dostępnego dla poszukującego ochrony ubezpieczeniowej albo klienta;
- 2) w sposób jasny, dokładny i zrozumiały;
- 3) w języku urzędowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym umowa ubezpieczenia jest zawierana, lub innym języku, na który wyrażą zgodę strony umowy.

2. Informacje dotyczące pośrednika ubezpieczeniowego mogą być dostarczane w formie innej niż określona w ust. 1 pkt 1 na żądanie poszukującego ochrony ubezpieczeniowej albo klienta lub jeżeli okoliczności zawierania umowy ubezpieczenia nie pozwalają na przekazanie informacji zgodnie z ust. 1 pkt 1, przy czym pośrednik informacje te dostarcza poszukującemu ochrony ubezpieczeniowej albo klientowi zgodnie z ust. 1 niezwłocznie po zawarciu umowy ubezpieczenia.

3. Do informacji dotyczących pośrednika ubezpieczeniowego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm.³⁾), przy czym informacje te powinny być niezwłocznie przekazane poszukującemu ochrony ubezpieczeniowej albo klientowi zgodnie z ust. 1.

Art. 4b. Obowiązek dostarczenia poszukującemu ochrony ubezpieczeniowej albo klientowi przez pośrednika ubezpieczeniowego informacji dotyczących pośrednika ubezpieczeniowego nie ma zastosowania w przypadku umowy ubezpieczenia dotyczącej dużych ryzyk w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959), zwanej dalej „ustawą o działalności ubezpieczeniowej”, oraz w przypadku pośrednictwa ubezpieczeniowego w zakresie reasekuracji.

Art. 4c. 1. Osoba wykonująca czynności agencyjne albo czynności brokerskie jest obowiązana doskonalić umiejętności zawodowe przez odbywanie raz na trzy lata szkolenia zawodowego.

2. Szkolenie zawodowe polega na odbyciu odpowiedniej liczby godzin zajęć i jest zakończone wydaniem przez podmiot przeprowadzający szkolenie dokumentu poświadczającego odbycie szkolenia.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii organu nadzoru, określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania szkoleń zawodowych, zakres tematów oraz wymiar godzinowy, mając na względzie potrzebę zapewnienia odpowiedniego poziomu szkolenia, z uwzględnieniem charakterystyki działalności agencyjnej i brokerskiej oraz skuteczności przeprowadzanego szkolenia.”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Pośrednictwo ubezpieczeniowe jest działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 i Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289).”;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 84, poz. 774 i Nr 188, poz. 1837 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1204.

5) w art. 6:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Za pośrednictwo ubezpieczeniowe nie uznaje się działalności polegającej na dostarczaniu osobom zainteresowanym ochroną ubezpieczeniową ogólnych informacji o możliwości zawierania umów ubezpieczenia oraz o warunkach i skutkach takich umów, w szczególności o zakresie ochrony ubezpieczeniowej, jeżeli informacje są dostarczane przez podmiot wykonujący działalność inną niż pośrednictwo ubezpieczeniowe, pozostają w związku z tą działalnością i nie mają na celu doprowadzenia do zawarcia lub wykonania umowy ubezpieczenia.”;

6) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Sumy pieniężne przekazane z tytułu umowy ubezpieczenia przez:

1) ubezpieczającego pośrednikowi ubezpieczeniowemu uznaje się jako wpłacone zakładowi ubezpieczeń;

2) zakład ubezpieczeń pośrednikowi ubezpieczeniowemu nie uznaje się jako przekazane ubezpieczającemu, uposażonemu lub uprawnionemu z umowy ubezpieczenia, do czasu ich faktycznego otrzymania przez te podmioty.”;

7) w art. 7:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Agentem ubezpieczeniowym nie może być przedsiębiorca prawomocnie pozbawiony prawa prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z art. 373 lub art. 374 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. — Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „ustawą — Prawo upadłościowe i naprawcze”, w czasie trwania orzeczonego zakazu.”;

8) w art. 9:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Warunki, o których mowa w ust. 1, powinni spełniać również:

1) agenci ubezpieczeniowi będący osobami fizycznymi;

2) w przypadku agentów ubezpieczeniowych będących spółkami nieposiadającymi osobowości prawnej:

a) wspólnicy tych spółek, o ile są osobami fizycznymi,

b) w przypadku gdy współnikami tych spółek są osoby prawne — co najmniej połowa ich członków zarządu;

3) w przypadku agentów ubezpieczeniowych będących osobami prawnymi — co najmniej połowa ich członków zarządu.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

1) minimalny zakres szkolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, zakres obowiązujących tematów egzaminu i tryb jego przeprowadzenia, z uwzględnieniem szczególnych zasad w zakresie spełniania warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, przez osoby wykonujące czynności agencyjne w bankach, spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych i innych podmiotach, jedynie w odniesieniu do umów ubezpieczenia zawieranych przez te podmioty lub za ich pośrednictwem,

2) rodzaje podmiotów, do których stosuje się szczególne zasady, o których mowa w pkt 1

— z uwzględnieniem w szczególności konieczności zapewnienia odpowiedniego poziomu kwalifikacji osób wykonujących czynności agencyjne.”;

9) uchyla się art. 10;

10) w art. 11:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Agent ubezpieczeniowy wykonujący czynności agencyjne na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń, zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, odpowiada za szkody powstałe z tytułu wykonywania tych czynności wyrządzone klientowi, ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub osobie uprawnionej z umowy ubezpieczenia.

3. W zakresie odpowiedzialności za szkody powstałe z tytułu wykonywania czynności agencyjnych agent ubezpieczeniowy wykonujący czynności agencyjne na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń, zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w ust. 3, obejmuje szkody wyrządzone przez agenta ubez-

⁴⁾ Zmiany wymiennej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 217, poz. 2125 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135.

pieczeniowego w związku z działalnością wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. W przypadku agenta ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 16, przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli agent ubezpieczeniowy posiada ustanowione w państwie członkowskim Unii Europejskiej ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej lub inną równoważną gwarancję w kwocie 1 000 000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia oraz 1 500 000 euro w odniesieniu do wszystkich zdarzeń za szkody powstałe z tytułu wykonywania czynności agencyjnych wyrządzone klientowi, ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub osobie uprawnionej z umowy ubezpieczenia.”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii ogólnopolskich organizacji pośredników ubezpieczeniowych i Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 3, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanej działalności oraz zakres realizowanych zadań.”;

11) w art. 12 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zakres działalności agenta ubezpieczeniowego, ze wskazaniem działu i grup ubezpieczeń;”;

12) w art. 13 w ust. 1:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) poinformować klienta o:

- a) firmie, pod którą wykonuje działalność agencyjną, oraz adresie siedziby,
- b) wpisie do rejestru pośredników ubezpieczeniowych i sposobie sprawdzenia wpisu do rejestru,
- c) posiadanych akcjach albo udziałach zakładu ubezpieczeń uprawniających co najmniej do 10 % głosów na walnym zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników oraz, w przypadku agenta ubezpieczeniowego będącego osobą prawną, o akcjach lub udziałach agenta ubezpieczeniowego posiadanych przez zakład ubezpieczeń, uprawniających co najmniej do 10 % głosów na walnym zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników.”,

b) uchyla się pkt 5;

13) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Określenia wskazujące na wykonywanie działalności agencyjnej lub czynności agencyjnych mogą być używane w nazwie lub reklamie oraz do oznaczenia działalności wyłącznie przez podmiot wpisany do rejestru agentów ubezpieczeniowych lub podmiot wykonujący działalność agencyjną lub czynności agencyjne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z art. 16 ust. 1.”;

14) art. 16 i 17 otrzymują brzmienie:

„Art. 16. 1. Agent ubezpieczeniowy, mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, może wykonywać działalność agencyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest wpisany do odpowiedniego rejestru pośredników ubezpieczeniowych w tym państwie.

2. Agent ubezpieczeniowy, o którym mowa w ust. 1, może rozpocząć wykonywanie działalności agencyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia uzyskania przez organ nadzoru informacji od właściwego organu prowadzącego rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej o zamiarze podjęcia przez agenta ubezpieczeniowego działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W przypadku powzięcia wiadomości o naruszeniu prawa w działalności agencyjnej wykonywanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez agenta ubezpieczeniowego, o którym mowa w ust. 1, organ nadzoru może poinformować o naruszeniu prawa właściwy organ prowadzący rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym agent ubezpieczeniowy jest zarejestrowany.

Art. 17. 1. Agent ubezpieczeniowy, wpisany do rejestru agentów ubezpieczeniowych, może wykonywać działalność agencyjną na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Agent ubezpieczeniowy, który zamierza podjąć działalność agencyjną na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, ma obowiązek powiadomić o tym organ nadzoru.

3. W powiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, agent ubezpieczeniowy wskazuje:

- 1) państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym działalność ma być wykonywana;
  - 2) adres oddziału lub przedstawicielstwa agenta ubezpieczeniowego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym działalność ma być wykonywana, jeżeli oddział lub przedstawicielstwo ma być ustanowione;
  - 3) nazwę i siedzibę zakładu ubezpieczeń, w imieniu lub na rzecz którego agent ubezpieczeniowy ma wykonywać działalność agencyjną w państwie członkowskim Unii Europejskiej;
  - 4) ustanowione ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej lub inną równoważną gwarancję w kwocie 1 000 000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia oraz 1 500 000 euro w odniesieniu do wszystkich zdarzeń za szkody powstałe z tytułu wykonywania czynności agencyjnych wyrządzone osobie poszukującej ochrony ubezpieczeniowej, ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub osobie uprawnionej z umowy ubezpieczenia, jeżeli agent ubezpieczeniowy nie był zobowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 11 ust. 3.
4. Organ nadzoru, w terminie 30 dni od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, przekazuje właściwemu organowi prowadzącemu rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym agent ubezpieczeniowy zamierza wykonywać działalność, informację o zamiarze podjęcia przez agenta ubezpieczeniowego działalności na terytorium tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wraz z informacją o tym, że agent ubezpieczeniowy jest wpisany do rejestru pośredników ubezpieczeniowych prowadzonego przez organ nadzoru.
5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się w przypadku, gdy państwo członkowskie Unii Europejskiej, na którego terytorium agent ubezpieczeniowy zamierza podjąć działalność, nie wyraziło woli otrzymywania informacji o zamiarze podejmowania na terytorium tego państwa członkowskiego działalności przez agentów ubezpieczeniowych zarejestrowanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.
6. Organ nadzoru niezwłocznie informuje agenta ubezpieczeniowego:
- 1) o przekazaniu informacji, o której mowa w ust. 4, albo
  - 2) że państwo członkowskie Unii Europejskiej, na którego terytorium agent ubezpieczeniowy zamierza podjąć działalność, nie wyraziło woli otrzymywania odpowiednich informacji, w przypadku określonym w ust. 5.
7. Agent ubezpieczeniowy niezwłocznie informuje organ nadzoru o każdym przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 3 pkt 2—4.”;
- 15) w art. 19:
- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organ nadzoru może nałożyć kary pieniężne określone w art. 212 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, jeżeli zakład ubezpieczeń nie zgłasza do rejestru agentów ubezpieczeniowych przedsiębiorcy, z którym zawarł umowę agencyjną, nie zgłasza zmian danych objętych wpisem do rejestru agentów ubezpieczeniowych lub nie zwraca się z wnioskiem o wykreślenie z rejestru agentów ubezpieczeniowych przedsiębiorcy, z którym rozwiązał umowę agencyjną, w terminach określonych odpowiednio w art. 38, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 1.”,
  - b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku zakładu ubezpieczeń z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej, wykonującego działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów rozdziału 7 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, na potrzeby kontroli i nadzoru nad działalnością tego zakładu ubezpieczeń w zakresie korzystania z agentów ubezpieczeniowych stosuje się odpowiednio art. 139 oraz art. 205 ust. 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.”;
- 16) art. 22 i 23 otrzymują brzmienie:
- „Art. 22. 1. Broker ubezpieczeniowy z tytułu wykonywania działalności brokerskiej podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej obejmującemu szkody wyrządzone osobie poszukującej ochrony ubezpieczeniowej, ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub osobie uprawnionej z umowy ubezpieczenia, w tym także szkody wyrządzone przez osoby fizyczne, przez które broker ubezpieczeniowy wykonuje czynności brokerskie, oraz podmioty, o których mowa w art. 25.
  2. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w ust. 1, obejmuje szkody wyrządzone przez brokera ubezpieczeniowego w związku z działalnością wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

3. W przypadku brokera ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 31, przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli broker ubezpieczeniowy posiada ustanowione w państwie członkowskim Unii Europejskiej ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej lub inną równoważną gwarancję w kwocie 1 000 000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia oraz 1 500 000 euro w odniesieniu do wszystkich zdarzeń za szkody powstałe z tytułu wykonywania czynności brokerskich wyrażone osobie poszukującej ochrony ubezpieczeniowej, ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub osobie uprawnionej z umowy ubezpieczenia.
4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii ogólnopolskich organizacji pośredników ubezpieczeniowych i Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 1, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę zawodu brokera ubezpieczeniowego oraz zakres realizowanych zadań.
- Art. 23. 1. Broker ubezpieczeniowy może wykonywać czynności brokerskie wyłącznie przez osoby fizyczne, które spełniają wymogi określone w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. a—e.
2. Broker ubezpieczeniowy składa, wraz z niezbędnymi dokumentami, wniosek o wpisanie do rejestru brokerów ubezpieczeniowych osób fizycznych, o których mowa w ust. 1.”;
- 17) w art. 26 w ust. 1:
- a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) poinformować poszukującego ochrony ubezpieczeniowej o firmie, pod którą wykonuje działalność brokerską, adresie siedziby, rejestrze pośredników ubezpieczeniowych, do którego jest wpisany, i sposobie sprawdzenia wpisu do rejestru oraz, w przypadku brokera ubezpieczeniowego wpisanego do rejestru prowadzonego przez organ nadzoru, okazywać zakładowi ubezpieczeń i poszukującemu ochrony ubezpieczeniowej, przy pierwszej czynności i na każde żądanie, zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej;
- 2) przed zawarciem umowy ubezpieczenia udzielić na piśmie porady, w oparciu o rzetelną analizę ofert w liczbie wystarczającej do opracowania rekomendacji najwłaściwszej umowy ubezpieczenia oraz pisemnie wyjaśnić podstawy, na których opiera się rekomendacja;”
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) poinformować poszukującego ochrony ubezpieczeniowej, przy pierwszej czynności, o posiadanych akcjach albo udziałach zakładu ubezpieczeń uprawniających co najmniej do 10 % głosów na walnym zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników oraz, w przypadku brokera ubezpieczeniowego będącego osobą prawną, o akcjach albo udziałach brokera ubezpieczeniowego posiadanych przez zakład ubezpieczeń, uprawniających co najmniej do 10 % głosów na walnym zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników;”
- c) uchyla się pkt 5;
- 18) art. 27 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 27. Określenia wskazujące na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji mogą być używane w nazwie lub reklamie oraz do oznaczania działalności wyłącznie przez podmiot posiadający zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo podmiot wykonujący działalność brokerską w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z art. 31 ust. 1.”;
- 19) w art. 28:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Organ nadzoru odmawia wydania zezwolenia w drodze decyzji.”
- b) w ust. 3 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:
- „e) zdała egzamin przed Komisją Egzaminacyjną dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych odpowiednio do zakresu działalności;”
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Brokerem ubezpieczeniowym nie może być przedsiębiorca prawomocnie pozbawiony prawa prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z art. 373 lub art. 374 ustawy — Prawo upadłościowe i naprawcze, w czasie trwania orzeczonego zakazu.”
- d) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej;”
- 20) w art. 29 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) imię lub imiona i nazwisko oraz adres zamieszkania osoby fizycznej oraz firmę, pod którą osoba fizyczna wykonuje działalność gospodarczą, w przypadku osoby prawnej — firmę przedsiębiorcy, siedzibę i adres;”

21) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Broker ubezpieczeniowy, mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, może wykonywać działalność brokerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest wpisany do odpowiedniego rejestru pośredników ubezpieczeniowych w tym państwie.

2. Broker ubezpieczeniowy, o którym mowa w ust. 1, może rozpocząć wykonywanie działalności brokerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia uzyskania przez organ nadzoru informacji od właściwego organu prowadzącego rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej o zamiarze podjęcia przez brokera ubezpieczeniowego działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W przypadku powzięcia wiadomości o naruszeniu prawa w działalności brokerskiej wykonywanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez brokera ubezpieczeniowego, o którym mowa w ust. 1, organ nadzoru może poinformować o tym właściwy organ prowadzący rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym broker ubezpieczeniowy jest zarejestrowany.”;

22) w art. 32:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Broker ubezpieczeniowy przekazując informację, o której mowa w ust. 2, wskazuje:

1) państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym działalność ma być wykonywana;

2) adres oddziału lub przedstawicielstwa brokera ubezpieczeniowego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym działalność ma być wykonywana, jeżeli oddział lub przedstawicielstwo ma być ustanowione.”,

b) dodaje się ust. 4—7 w brzmieniu:

„4. Organ nadzoru, w terminie 30 dni od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, przekazuje właściwemu organowi prowadzącemu rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym broker ubezpieczeniowy zamierza wykonywać działalność, informację o zamiarze podjęcia przez brokera ubezpieczeniowego działalności na terytorium tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wraz z informacją o tym, że bro-

ker ubezpieczeniowy jest wpisany do rejestru prowadzonego przez organ nadzoru.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się w przypadku, gdy państwo członkowskie Unii Europejskiej, na którego terytorium broker ubezpieczeniowy zamierza podjąć działalność, nie wyraziło woli otrzymywania informacji o zamiarze podejmowania na terytorium tego państwa członkowskiego działalności przez brokerów ubezpieczeniowych zarejestrowanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

6. Organ nadzoru niezwłocznie informuje brokera ubezpieczeniowego:

1) o przekazaniu informacji, o której mowa w ust. 4, albo

2) że państwo członkowskie Unii Europejskiej, na którego terytorium broker ubezpieczeniowy zamierza podjąć działalność, nie wyraziło woli otrzymywania odpowiednich informacji, w przypadku określonym w ust. 5.

7. Broker ubezpieczeniowy niezwłocznie informuje organ nadzoru o każdym przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 3 pkt 2.”;

23) w art. 34 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zezwolenie wygasa z chwilą śmierci brokera ubezpieczeniowego lub z chwilą wykreślenia go z rejestru przedsiębiorców lub ewidencji działalności gospodarczej.”;

24) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ nadzoru może przeprowadzić w każdym czasie kontrolę działalności i stanu majątkowego podmiotów wykonujących działalność brokerską, w zakresie tej działalności.”;

25) w art. 36:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby wchodzące w skład Komisji powinny posiadać wyższe wykształcenie oraz wyróżniać się wysokim poziomem wiedzy z dziedziny ubezpieczeń osobowych i majątkowych.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W pracach Komisji może brać udział dwóch obserwatorów wyłonionych wspólnie przez ogólnopolskie organizacje brokerów.”;

26) w art. 37:

a) w ust. 5:

— pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) informację, czy agent ubezpieczeniowy, który działa na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń, zgodnie z za-

łącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 11 ust. 3, w tym także informację o numerze polisy, terminie obowiązywania tej umowy ubezpieczenia oraz nazwie zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę;

5) informację, czy agent ubezpieczeniowy wykonuje działalność na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;”

— dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) informację, czy z przedsiębiorcą rozwiązano umowę agencyjną z powodu wykonywania przez agenta ubezpieczeniowego działalności z naruszeniem przepisów prawa, umowy agencyjnej, staranności lub dobrych obyczajów ze wskazaniem zakładu ubezpieczeń, który rozwiązał umowę agencyjną, oraz informację, o której mowa w art. 42 ust. 3a — na wniosek zakładu ubezpieczeń lub przedsiębiorcy, którego informacja dotyczy, złożony zgodnie z ust. 6a.”

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Informacje z rejestru brokerów ubezpieczeniowych są udzielane na wniosek i obejmują informacje, czy:

- 1) przedsiębiorca jest wpisany do rejestru brokerów ubezpieczeniowych;
- 2) osoba fizyczna jest wpisana do rejestru brokerów ubezpieczeniowych jako osoba, przy pomocy której broker ubezpieczeniowy wykonuje czynności brokerskie;
- 3) broker ubezpieczeniowy zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w tym także informację o numerze polisy, terminie obowiązywania tej umowy ubezpieczenia oraz nazwie zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę;
- 4) broker ubezpieczeniowy wykonuje działalność na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Informacji określonych w ust. 5 pkt 6 udziela Polska Izba Ubezpieczeń.”

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb prowadzenia rejestru pośredników ubezpieczeniowych, zasady współpracy organu nadzoru i Polskiej Izby Ubezpieczeń w zakresie dotyczącym udzielania informacji określonych w ust. 5

pkt 6, a także sposób udostępniania informacji z tego rejestru, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania rejestru.”;

27) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Zakład ubezpieczeń składa, wraz z niezbędnymi dokumentami, wniosek o wpisanie do rejestru agentów ubezpieczeniowych podmiotu, z którym zawarł umowę agencyjną, niezwłocznie po zawarciu tej umowy, lecz nie później niż w terminie 14 dni.”;

28) w art. 39 ust. 2—4 otrzymują brzmienie:

„2. Organ nadzoru może odmówić wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych, jeżeli osoby fizyczne, przy pomocy których mają być wykonywane czynności agencyjne, nie spełniają wymogów określonych w art. 9 ust. 1 lub agent ubezpieczeniowy nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 9 ust. 1a. Odmowa wpisu następuje w drodze decyzji.

3. Jeżeli wniosek zakładu ubezpieczeń dotyczy agenta ubezpieczeniowego wykonującego już działalność agencyjną na rzecz innego lub innych zakładów ubezpieczeń i wpisanego do rejestru agentów ubezpieczeniowych, organ nadzoru uzupełnia dane, o których mowa odpowiednio w art. 40 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 3.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób składania wniosków o wpis albo o zmianę wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych oraz wykaz dokumentów dołączanych do takich wniosków, mając w szczególności na uwadze zapewnienie sprawnego funkcjonowania rejestru oraz pełnej informacji o osobach, przy pomocy których mają być wykonywane czynności agencyjne w zakresie spełniania wymogów określonych w art. 9 ust. 1.”;

29) w art. 40:

a) w ust. 1:

— w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) numer w ewidencji działalności gospodarczej,”

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku agenta ubezpieczeniowego działającego na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń, zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, numer polisy potwierdzającej zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 11 ust. 3, termin obowiązywania tej umowy ubezpieczenia oraz nazwę zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę.”

- b) w ust. 2:
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
    - „2) dane dotyczące podmiotu, obejmujące:
      - a) nazwę podmiotu lub firmę oraz informację, czy agent ubezpieczeniowy jest bankiem, spółdzielczą kasą oszczędnościowo-kredytową albo innym podmiotem, do którego stosuje się szczególne zasady w zakresie spełniania przez osoby wykonujące czynności agencyjne warunku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5,
      - b) siedzibę i adres,
      - c) numer w rejestrze przedsiębiorców;”,
  - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
    - „5) w przypadku agenta ubezpieczeniowego działającego na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń, zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, numer polisy potwierdzającej zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 11 ust. 3, termin obowiązywania tej umowy ubezpieczenia oraz nazwę zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę;”,
  - dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
    - „6) wykaz wspólników lub członków zarządu, zawierający dane określone w ust. 1 pkt 2 lit. a—c.”,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Rejestr agentów ubezpieczeniowych, w przypadku agentów ubezpieczeniowych wykonujących działalność agencyjną na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zawiera dodatkowo:
    - 1) wykaz państw członkowskich Unii Europejskiej, w których działalność jest wykonywana;
    - 2) adres oddziału lub przedstawicielstwa agenta ubezpieczeniowego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym działalność ma być wykonywana, jeżeli oddział lub przedstawicielstwo ma być ustanowione;
    - 3) nazwę i siedzibę zakładu ubezpieczeń, w imieniu lub na rzecz którego agent ubezpieczeniowy ma wykonywać działalność agencyjną w państwie członkowskim Unii Europejskiej;
    - 4) informację o ustanowionym ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej lub innej równoważnej gwarancji, o której mowa w art. 17 ust. 3 pkt 4.”;
- 30) w art. 41 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Organ nadzoru dokonuje wpisu zmian do rejestru agentów ubezpieczeniowych na podstawie wniosku złożonego przez zakład ubezpieczeń wraz z niezbędnymi dokumentami.
3. Organ nadzoru może odmówić dokonania wpisu zmian do rejestru agentów ubezpieczeniowych, jeżeli osoby fizyczne, przy pomocy których mają być wykonywane czynności agencyjne, nie spełniają wymogów określonych w art. 9 ust. 1 lub agent ubezpieczeniowy nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 9 ust. 1a. Odmowa dokonania wpisu zmian następuje w drodze decyzji.”;
- 31) w art. 42:
- a) ust. 1—3 otrzymują brzmienie:
    - „1. Z chwilą rozwiązania umowy agencyjnej zakład ubezpieczeń jest obowiązany niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 7 dni, wystąpić do organu nadzoru z wnioskiem o wykreślenie agenta ubezpieczeniowego z rejestru agentów ubezpieczeniowych.
    - 2. Jeżeli wniosek dotyczy agenta ubezpieczeniowego wykonującego działalność agencyjną na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń, organ nadzoru zmienia dane, o których mowa odpowiednio w art. 40 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 3.
    - 3. Jeżeli przyczyną rozwiązania umowy agencyjnej jest wykonywanie przez agenta ubezpieczeniowego działalności z naruszeniem przepisów prawa, umowy agencyjnej, staranności lub dobrych obyczajów, zakład ubezpieczeń informuje o tym organ nadzoru, a informacja o przyczynie rozwiązania umowy agencyjnej ze wskazaniem informującego zakładu ubezpieczeń jest odnotowywana w rejestrze agentów ubezpieczeniowych.”,
  - b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a—3c w brzmieniu:
    - „3a. W przypadku powzięcia przez zakład ubezpieczeń informacji, że przedsiębiorca, z którym rozwiązano umowę agencyjną z przyczyny określonej w ust. 3, wystąpił na drodze sądowej lub innej właściwej o stwierdzenie wadliwości rozwiązania umowy agencyjnej przez zakład ubezpieczeń, zakład ubezpieczeń niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 3 dni od dnia powzięcia wiadomości o wystąpieniu przez agenta na drogę sądową lub inną właściwą, informuje o tym organ nadzoru, a okoliczność ta jest odnotowywana w rejestrze agentów ubezpieczeniowych.
    - 3b. O prawomocnym rozstrzygnięciu przez sąd lub inny właściwy organ w przedmiocie prawidłowości albo wadliwości rozwiązania umowy agencyjnej z przyczyn określonych w ust. 3 zakład ubezpieczeń niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 3 dni od dnia uprawomocnienia się takiego rozstrzygnięcia, poinformuje organ

nadzoru. W takim przypadku wykreśla się z rejestru informacje, o których mowa w ust. 3 lub ust. 3a.

3c. Odpowiedzialność za zgodność ze stanem rzeczywistym informacji, o których mowa w ust. 3—3b, oraz ich wykorzystanie przez podmioty, którym takie informacje zostały udostępnione, ponosi zakład ubezpieczeń, który przekazał te informacje.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Informację o wykreśleniu agenta ubezpieczeniowego z rejestru agentów ubezpieczeniowych organ nadzoru niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 14 dni od dnia wykreślenia, przekazuje właściwemu organowi prowadzącemu rejestr pośredników ubezpieczeniowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym agent ubezpieczeniowy wykonuje działalność.”;

32) w art. 44:

a) w ust. 1:

— w pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) numer w ewidencji działalności gospodarczej,”,

— w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5—8 w brzmieniu:

„5) w przypadku brokera ubezpieczeniowego wykonującego działalność brokerską na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej:

a) wykaz państw członkowskich Unii Europejskiej, w których działalność jest wykonywana,

b) adres oddziału lub przedstawicielstwa brokera ubezpieczeniowego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym działalność ma być wykonywana, jeżeli oddział lub przedstawicielstwo zostały ustanowione;

6) rodzaj działalności brokerskiej;

7) wykaz osób fizycznych, przy pomocy których broker ubezpieczeniowy wykonuje czynności brokerskie, zawierający dane, o których mowa w pkt 2 lit. a—c;

8) numer polisy potwierdzającej zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 22 ust. 1, termin obowiązywania tej umowy ubezpieczenia oraz nazwę zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę.”,

b) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4—7 w brzmieniu:

„4) w przypadku brokera ubezpieczeniowego wykonującego działalność brokerską na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej:

a) wykaz państw członkowskich Unii Europejskiej, w których działalność jest wykonywana,

b) adres oddziału lub przedstawicielstwa brokera ubezpieczeniowego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym działalność ma być wykonywana, jeżeli oddział lub przedstawicielstwo zostały ustanowione;

5) rodzaj działalności brokerskiej;

6) wykaz osób fizycznych, przy pomocy których broker ubezpieczeniowy wykonuje czynności brokerskie, zawierający dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a—c;

7) numer polisy potwierdzającej zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 22 ust. 1, termin obowiązywania tej umowy ubezpieczenia oraz nazwę zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę.”;

33) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. 1. W przypadku każdej zmiany danych, objętych wpisem do rejestru brokerów ubezpieczeniowych, broker ubezpieczeniowy niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian, jest obowiązany złożyć do organu nadzoru wnioski o dokonanie zmian treści wpisu wraz z niezbędnymi dokumentami.

2. Organ nadzoru może odmówić dokonania zmian wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych, jeżeli osoba fizyczna lub prawna nie spełnia warunków określonych w art. 28. Odmowa dokonania wpisu zmian następuje w drodze decyzji.

3. Organ nadzoru może odmówić wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych, jeżeli osoby fizyczne, przy pomocy których mają być wykonywane czynności brokerskie, nie spełniają wymogów określonych w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. a—e. Odmowa wpisu następuje w drodze decyzji.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób składania wniosków o zmianę wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych oraz wykaz dokumentów dołączanych do takich wniosków, w szczególności mając na uwadze zapewnienie sprawnego funkcjonowania rejestru oraz pełnej informacji o osobach, przy pomocy których mają być wykonywane czynności brokerskie w zakresie spełniania wymogów określonych w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. a—e.”;

34) w art. 48 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto, nie będąc agentem ubezpieczeniowym, brokerem ubezpieczeniowym lub reasekuracyjnym albo podmiotem wykonującym czynności agencyjne albo czynności brokerskie w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 16 ust. 1 i art. 31 ust. 1, używa określeń wskazujących na wykonywanie czynności agencyjnych albo czynności brokerskich w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji w nazwie,

reklamie lub do oznaczania własnej działalności gospodarczej

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do roku.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2532 oraz z 2005 r. Nr 14, poz. 115) w załączniku w części II ust. 30 otrzymuje brzmienie:

Część	Przedmiot opłaty skarbowej	Stawka	Zwolnienia
1	2	3	4
II	Czynności urzędowe		
	<p>„30. Od zmiany wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych:</p> <p>1) 50 % stawki określonej od wpisu, z zastrzeżeniem pkt 2,</p> <p>2) 100 % stawki określonej od wpisu, jeżeli zmiana wpisu nastąpi na wniosek zakładu ubezpieczeń w związku z zawarciem umowy agencyjnej z agentem ubezpieczeniowym, który został wpisany do rejestru na uprzedni wniosek innego zakładu ubezpieczeń</p>		<p>Zmiana wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych obejmująca:</p> <p>1) imiona i nazwisko, numer PESEL lub, gdy ten nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, adres zamieszkania, numer w ewidencji działalności gospodarczej albo numer w rejestrze przedsiębiorców, firmę przedsiębiorcy, pod którą wykonywana jest działalność gospodarcza, siedzibę i adres — w przypadku agenta ubezpieczeniowego będącego osobą fizyczną,</p> <p>2) nazwę podmiotu lub firmę, siedzibę i adres, numer w rejestrze przedsiębiorców — w przypadku agenta ubezpieczeniowego będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej,</p> <p>3) imiona i nazwisko, numer PESEL lub, gdy ten nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, adres zamieszkania — w przypadku osób fizycznych, przy pomocy których agent ubezpieczeniowy wykonuje czynności agencyjne,</p> <p>4) numer polisy potwierdzający zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, datę obowiązywania tej umowy ubezpieczenia oraz nazwę zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto tę umowę — w przypadku agenta ubezpieczeniowego działającego na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń, zgodnie z załącznikiem do ustawy o działalności ubezpieczeniowej,</p> <p>5) wykreślenie agenta ubezpieczeniowego na wniosek zakładu ubezpieczeń.”</p>

Art. 3. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959) w art. 220 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) tworzenie i wykonywanie informatycznych baz danych w zakresie statystyki ubezpieczeniowej,

a w szczególności danych o przebiegu szkodowości w poszczególnych rodzajach ubezpieczeń oraz baz danych niezbędnych do przeciwdziałania przestępczości ubezpieczeniowej, w tym informacji o wypłaconych odszkodowaniach lub świadczeniach i osobach przeciwko którym było prowadzone postępowanie karne w związku z podej-

rzeniem popełnienia przez nie przestępstwa na szkodę zakładu ubezpieczeń, zakończone wyrokiem skazującym lub warunkowym umorzeniem postępowania;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 i Nr 170, poz. 1651 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 891 i Nr 96, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Komisja udziela informacji właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej oraz może występować o udzielenie informacji do tych organów w sprawach pośrednictwa ubezpieczeniowego, w szczególności dotyczących wykreślenia agenta ubezpieczeniowego lub brokera ubezpieczeniowego z rejestru pośredników ubezpieczeniowych.”;

2) w art. 20 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) stwarzanie możliwości polubownego i pojednawczego rozstrzygnięcia sporów między:

- a) ubezpieczającymi, ubezpieczonymi, uposażonymi lub uprawnionymi z umów ubezpieczenia a zakładami ubezpieczeń,
- b) ubezpieczającymi, ubezpieczonymi, uposażonymi lub uprawnionymi z umów ubezpieczenia a agentami ubezpieczeniowymi,
- c) ubezpieczającymi, ubezpieczonymi, uposażonymi lub uprawnionymi z umów ubezpieczenia a brokerami ubezpieczeniowymi,
- d) towarzystwami emerytalnymi a członkami tych towarzystw oraz wynikłych z uczestnictwa w pracowniczych programach emerytalnych,

w szczególności poprzez organizowanie sądów polubownych do rozpatrywania tych sporów;”;

3) w art. 26 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) występować do zakładów ubezpieczeń, funduszy emerytalnych, towarzystw emerytalnych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych o udzielenie informacji lub wyjaśnień, udostępnianie akt oraz dokumentów, w szczególności:

- a) w sprawach indywidualnych, z zastrzeżeniem ust. 5,
- b) w sprawach postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia, które według Rzecznika są niekorzystne dla osób ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia,
- c) dotyczących wewnętrznych regulacji tych instytucji, które według Rzecznika są nieko-

rzystne dla osób wymienionych w art. 5 ust. 1,

d) na temat nieprawidłowej obsługi osób wymienionych w art. 5 ust. 1, świadczonej przez te instytucje;”.

Art. 5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych niezwłocznie poinformuje Komisję Europejską, że zastrzega wymóg informowania Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych, jako organu prowadzącego rejestr pośredników ubezpieczeniowych, przez właściwe organy w państwach członkowskich Unii Europejskiej, prowadzące rejestry pośredników ubezpieczeniowych, o zamiarze podjęcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego przez pośredników ubezpieczeniowych zarejestrowanych w tych państwach członkowskich.

Art. 6. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. 1. Wpisy do rejestru agentów ubezpieczeniowych dotyczące przedsiębiorców wykonujących działalność agencyjną jako działalność uzupełniającą do podstawowej działalności gospodarczej, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, zachowują moc, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Agenci ubezpieczeniowi, o których mowa w ust. 1, są obowiązani dostosować działalność agencyjną do wymogu określonego w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w art. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Organ nadzoru dokonuje zmian w rejestrze agentów ubezpieczeniowych na podstawie wniosku dokonanego przez zakład ubezpieczeń.

3. W przypadku gdy agent ubezpieczeniowy, o którym mowa w ust. 2, nie dostosował swojej działalności do wymogu określonego w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w terminie wskazanym w ust. 2, umowa agencyjna wygasa z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, a zakład ubezpieczeń składa wniosek, o którym mowa w art. 42 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 8. 1. Agenci ubezpieczeniowi, o których mowa w art. 9 ust. 1a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zarejestrowani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, którzy nie spełniają warunku określonego w art. 9 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 ustawy wymienionej w art. 1, są obowiązani dostosować działalność agencyjną do wymogu określonego w art. 9 ust. 1a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Zakład ubezpieczeń, niezwłocznie po spełnieniu przez agenta ubezpieczeniowego warunku określone-

go w art. 9 ust. 1a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa wniosek o zmianę wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych.

3. W przypadku gdy agent ubezpieczeniowy, o którym mowa w ust. 1, nie dostosował swojej działalności do wymogu określonego w art. 9 ust. 1a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w terminie wskazanym w ust. 1, umowa agencyjna wygasa z upływem 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, a zakład ubezpieczeń składa wniosek, o którym mowa w art. 42 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 9. Agenci ubezpieczeniowi, o których mowa w art. 9 ust. 1a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zarejestrowani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą nie spełniać warunku określonego w:

- 1) art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1 — jeżeli prawomocny wyrok skazujący zapadł przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, lub
- 2) art. 9 ust. 1 pkt 4 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 10. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy zakłady ubezpieczeń składają wnioski o zmianę danych objętych wpisem do rejestru agentów ubezpieczeniowych w zakresie dotyczącym zakładu ubezpieczeń, z którym agent ubezpieczeniowy zawarł umowę ubezpieczenia, o której mowa w art. 11 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, terminu obowiązywania tej umowy oraz informacji, że agent ubezpieczeniowy jest bankiem, spółdzielczą kasą oszczędnościowo-kredytową albo innym podmiotem, do którego stosuje się szczególne zasady w zakresie spełniania przez osoby wykonujące czynności agencyjne warunku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5.

Art. 11. 1. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy brokerzy ubezpieczeniowi są obowiązani złożyć wniosek o zmianę wpisu do rejestru broke-

rów ubezpieczeniowych w zakresie osób fizycznych, przy pomocy których wykonywane są czynności brokerskie, zakładu ubezpieczeń, z którym broker ubezpieczeniowy zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, numeru polisy oraz terminu obowiązywania tej umowy.

2. Organ nadzoru może odmówić, w drodze decyzji, dokonania zmian wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych, jeżeli broker ubezpieczeniowy nie spełnia warunków określonych w art. 28 ustawy wymienionej w art. 1 lub osoby fizyczne, o których mowa w ust. 1, nie spełniają wymogów określonych w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. a—e ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 12. Przepisy art. 7 ust. 2 i art. 28 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do pośredników ubezpieczeniowych prawomocnie pozbawionych prawa prowadzenia działalności gospodarczej od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających zmienianych niniejszą ustawą pozostają w mocy do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3 w zakresie dodawanego art. 4c, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 26 lit. a tiret drugie, lit. c i d, pkt 31 lit. b oraz art. 3, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 5, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

448

USTAWA

z dnia 3 marca 2005 r.

o dopłatach do umów na budowę niektórych typów statków morskich

Art. 1. 1. Ustawa określa sposób udzielania dopłat z budżetu państwa do umów na budowę w polskich stocznicach niektórych typów statków morskich, określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1177/2002

z dnia 27 czerwca 2002 r. dotyczącym tymczasowego mechanizmu ochronnego dla przemysłu stoczniowego (Dz. Urz. WE L 172 z 2.07.2002; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 29, str. 485, z późn. zm.¹⁾).

¹⁾ Wymienione rozporządzenie zostało zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 502/2004 z dnia 11 marca 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1177/2002 dotyczące tymczasowego mechanizmu ochronnego dla przemysłu stoczniowego (Dz. Urz. WE L 081 z 19.03.2004).